

Έκδοση των μαθητών του Ολοήμερου
Δημοτικού Σχολείου Θυμανών
Χίου

ΔΥΣΤΥΧΟΙ ΛΕΜΟΙΤΟΙ

ΚΑΛΑ ΧΡΙΣΤΟΥΓΕΝΝΑ

Αρ. Φύλλου 73
Σεπτέμβριος -
Δεκέμβριος
2003

ΚΑΙ ΕΠΙ ΓΗΣ ΕΙΡΗΝΗ

ΕΙΡΗΝΗ

Αν όλοι οι άνθρωποι ένωσαν τη φωνή τους
Για ένα καλύτερο αύριο,
Χωρίς μίσος, χωρίς ζήλια, χωρίς κακία.
Και χωρίς πόλεμο
Μονάχα ειρήνη, καλοσύνη και αγάπη
Δεν θα ήταν καλύτερα;
Αν οι άνθρωποι σκεπτόντουσαν τα παιδιά,
Που έμειναν ορφανά από γονείς
Για τα χαζά πράγματα που γίνεται ο πόλεμος
Δεν θα ήταν καλύτερα;
Εμπρός λοιπόν τι περιμένουμε;
Ας ζήσουμε ειρηνικά
Ας χαρούμε τη ζωή, το μέλλον τη σιγουριά.
Αν τα κάνουμε αυτά θα ζήσουμε καλύτερα

Αικατερίνη Γελέ Τάξη Ε'

ΕΙΡΗΝΗ

Το μεγαλύτερο αγαθό μεταξύ των
λαών είναι η ειρήνη. Στις μέρες μας
αυτό το αγαθό είναι σπάνιο. Δυστυχώς
ο πόλεμος έχει κυριεύσει τις καρδιές
των ανθρώπων.

Όπως ακούμε στις τηλεοράσεις και
στα ραδιόφωνα κάποιοι άνθρωποι πο-
λεμούν για το συμφέρον τους. Ο πόλε-
μος καταστρέφει ένα λαό, γιατί: πολλά
παιδιά μένουν ορφανά, άνθρωποι σκο-
τώνονται και τραυματίζονται. Γενικά ο
πόλεμος φέρνει τη δυστυχία. Αντίθετα
η ειρήνη φέρνει την αγάπη, τη χαρά
και την ευτυχία.

Η ειρήνη είναι ένας λαμπρός ήλιος
που τον σκεπάζουν τα μαύρα σύννεφα
του πολέμου. Άλλοτε πάλι φέγγει στο
γαλανό ουρανό και μας χαρίζει την ευ-
τυχία.

Έτσι λοιπόν, για να μας φωτίζει πά-
ντα αυτός ο ήλιος πρέπει όλοι να είμα-
στε αγαπημένοι για να μην τον ξανα-
κρύψουν τα μαύρα σύννεφα.

*Ευαγγελία Σαμαρά Μαίρη Κέφη
Τάξη Ε'*

Λίγα λόγια

Για μια ακόμα χρο-
νιά, η εφημερίδα του
Σχολείου μας, βρίσκε-
ται στα χέρια σας. Θα
θέλαμε να νιώθουμε
χαρούμενοι γι αυτό,
όπως όλες τις άλλες
φορές που ένα νέο φύλ-
λο της ξεπρόβαλε από
το φωτοτυπικό μηχά-
νημα και έπαιρνε το
δρόμο για τα σπίτια
και τις καρδιές μαθη-
τών και γονιών.

Όμως αυτό το φύλ-
λο, είναι διαφορετικό
από τα άλλα.

Προσπαθεί να ισορ-
ροπήσει ανάμεσα στη
χαρά των γιορτινών
ημερών που έρχονται
και στη θλίψη της με-
γάλης απώλειας που
ένιωσαν μαθητές και
δάσκαλοι του Σχολείου
πριν από λίγες μέρες.

Είναι ακόμα ένας
μικρός φόρος τιμής
στον φίλο και συνάδελ-
φο που έφυγε για πά-
ντα από κοντά μας.

Στο καλό φίλε Μά-
ριε. Θα σε θυμόμαστε
για πάντα.

Θύμησες της
Κατοχής Σελ. 2

Φθινόπωρο
Σελ 3

Αμπέλι, Σταφύλι,
Κρασί
Σελ. 4,5

Ποικίλη ύλη
Σελ. 6

Η 28 Οκτωβρίου είναι ημέρα τιμής για τους Έλληνες. Τη χαρραγή της 28^{ης} Οκτωβρίου 1940, ο Μουσολίνι δια του πρεσβευτή του στην Αθήνα, μας ζήτησε να του παραδώσουμε την πατρίδα μας, την Ελλάδα Η απάντηση μας φυσικά, ήταν "ΟΧΙ".

Έτσι ενώ ο ιταλικός στρατός έμπαινε στο ελληνικό έδαφος, στην Αθήνα α- ντηχούσαν οι σειρήνες του πολεμικού συναγερμού. Έγινε γενική επιστράτευση. Ο ελληνοϊταλικός πόλεμος άρχισε.

Τις πρώτες μέρες οι Ιταλοί σημείωσαν μερικές νίκες εισχωρώντας στο ελληνικό έδαφος. Όμως όσο περνούσαν οι μέρες η αντίσταση των Ελλήνων στις ορεινές διαβάσεις της Πίνδου όλο και μεγάλωνε. Βοήθησαν και οι γυναίκες της Δυτικής Μακεδονίας και Ηπείρου μεταφέροντας τρόφιμα και πυρομαχικά.

Έτσι η ελληνική αντεπίθεση ανά- γκασε τους Ιταλούς σε υποχώρηση.

Αργέτα Κουτσοουράδη Μαριαλένα Λεώδη Τάξη Δ'

Η πατρίδα μας έγραψε καινούργιες σελίδες δόξας, ηρωισμού, αυτοθυσίας και φωτίσε με το παράδειγμά της όλου τους λαούς της γης. Δίδαξε το πνεύμα της ελευθερίας και της δικαιοσύνης.

Φανή Εκατομμύτη Τάξη Δ'

Έτσι κάθε χρόνο στις 28 του Οκτώ- βρη γιορτάζουμε όλοι οι Έλληνες. Σ' όλα τα σχολεία γίνονται γιορτές.

Στο σχολείο μας η τετάρτη τάξη έ- κανε μια γιορτούλα λέγοντας ωραία ποιήματα. Ενώ τα μεγαλύτερα παιδιά της χορωδίας τραγούδησαν πατριωτικά τραγούδια.

Νίκος Μπούλης, Φώτης Κλαδιάς Τάξη Δ'

Η γιορτή του σχολείου μας ήταν ω- ραία και όλοι αισθανόμαστε υπερήφα- νοι για τους προγόνους μας.

Την άλλη μέρα, την Τρίτη πήγαμε στη δοξολογία, στον Άγιο Ευστράτιο. Μετά μερικά παιδιά με τους γονείς τους

πήγαν στην πόλη της Χίου για να παρα- κολουθήσουν την μαθητική και στρα- τωτική παρέλαση.

Για τους πολεμιστές του 1940 αι- σθάνομαι ευγνωμοσύνη και **περηφά- νια.**

Κυριακή Πτήνη Τάξη Δ'

ΠΟΙΗΜΑ

«ΟΧΙ» στους Πέρσες είπες πάντα,
«ΟΧΙ» στη βάρβαρη Τουρκία.
Και μια μέρα του Σαράντα,
«ΟΧΙ» αντιλάλησες πλατιά.

Κι ήταν ο λόγος σου φοβέρα
Κι ήταν μεγάλη προσευχή.
Του ανθρώπου γίνηκες μητέρα
Για ν' αναστήσεις την ψυχή.

Υπατία Τουμάζου, Κάτια Βαμβούρη Τάξη Δ'

<<Αναμνήσεις της γιαγιάς μου από τον καιρό της κατοχής>>

-Γιαγιά θυμάσαι κάποια γεγονότα από τον καιρό της κα- νες.
τοχής και πόσο χρονών ήσουν τότε;

-Ήμουν περίπου 13 χρονών. Αυτό που θυμάμαι περισσότε-
ρο ήταν η στέρηση του φαγητού. Η μάνα μου είχε να θρέψει 7 παιδιά, το μεγαλύτερο ήταν 15 χρονών και το μικρότερο 2 χρονών. Μια μέρα έμαθε πως δίνουν ψωμί, πήγε και ζήτησε από τους Γερμανούς λίγο, και αντί για ψωμί της έριξαν ένα τούβλο που παραλίγο να τη σκοτώσει.

-Δεν κυκλοφορούσαν τρόφιμα τον καιρό της κατοχής;

-Όχι, δεν κυκλοφορούσαν. Φαντάσου παιδί μου ότι ο κό-
σμος έτρωγε μέχρι και πορτοκάλια που είχαν πέσει στο έδα-
φος από τον παγετό. Έτσι ο κόσμος έφευγε από τη Χίο με κάθε τρόπο.

-Ήταν δύσκολο να φύγετε;

-Ήταν πολύ δύσκολο. Την πρώτη φορά που φύγαμε με τις
βάρκες από του Μαυρή φτάσαμε στον Άσπρο Κάβο στην
Τουρκία και με τα πόδια περάσαμε την Κάτω Παναγιά και
στο τέλος φτάσαμε στον Τσεσμέ. Όμως εκεί είχε πολύ κόσμο
και γέμισαν ένα καϊκι πρόσφυγες και έτσι γυρίσαμε όλη η
οικογένεια πίσω στη Χίο.

- Τη δεύτερη φορά ήταν ευκολότερο να φύγετε;

-Ταλαιπωρηθήκαμε πάρα πολύ αλλά τελικά φτάσαμε
στον Τσεσμέ πάλι με βάρκες από την Πλάκα μετά από 6 μή-

-Πήγατε και σε άλλες χώρες;

-Από τον Τσεσμέ πήγαμε στη Συρία και από τις πηγές του
Μωυσέος φτάσαμε στην Αφρική. Πρώτα στο Ντάρσαλαμ και
μετά στην Τανγκανίκα.

-Πόσο καιρό περίπου μέινετε στην Τανγκανίκα;

-Περίπου 2 χρόνια.

-Πώς ήταν η ζωή εκεί;

-Είχαμε προβλήματα αλλά δόξα το θεό είμαστε ζωντανοί
και είχαμε παιδί μου φαγητό, ρούχα και σπίτι. Όχι σαν τα
σημερινά αλλά με χορταρένια σκεπή.

-Πότε γυρίσατε;

-Το 1946 όταν είχαν φύγει πια οι γερμανοί.

-Πού μέινετε όταν γυρίσατε;

-Μόλις γυρίσαμε μέινουμε στους Αγίους Αναργύρους. Ύ-
στερα νοικιάσαμε σπίτι στο χωριό μέχρι να φτιάξουμε τι πα-
τρικό μας.

-Γιαγιά δε θέλω να σε κουράσω άλλο, όμως κάποια στιγ-
μή θα πούμε και άλλα για εκείνα τα δύσκολα χρόνια. Σ' ευ-
χαριστώ.

-Να σαι καλά παιδί μου.

**Γιάννης Μικέδης Δ' Τάξη. Συνέντευξη από τη γιαγιά
μου Ευαγγελία Μανδάλα- Σταυριανού**

Θύμησες από την Κατοχή

-Παππού πόσο χρονών ήσουν όταν έγινε
η Κατοχή;

-Ήμουν 17 χρονών.

-Που βρισκόσουν τότε;

-Στα Θυμιανά της Χίου.

-Πώς μάθατε ότι έγινε Κατοχή;

-Το μάθαμε από άλλους ανθρώπους. Οι

Γερμανοί είχαν καταλάβει πρώτα την
Αθήνα και τον Πειραιά και μετά κατέ-
λαβαν τα νησιά και τη Χίο.

-Πώς περνούσατε τον καιρό της Κατο-
χής;

-Η ζωή ήταν πάρα πολύ δύσκολη. Δεν
υπήρχε φαγητό. Αναγκαζόμασταν να
τρώμε χόρτα του βουνού, βολβούς και
τσουκνίδες από τα χωράφια για να μην

πεθάνουμε από την πείνα.

-Τι έγινε όταν τελείωσε η Κατοχή;

-Όταν έφυγαν οι Γερμανοί ήρθαν στη
Χίο οι Άγγλοι σύμμαχοι και μας έφεραν
φαγητά, σύκα, σιτάρι και ψωμί. Η ζωή
άρχισε να ξαναγίνεται όπως και πριν.

Μάγδα Αναστασιάδη Τάξη Ε'

Συνέντευξη από τον παππού μου

Χαράλαμπο Λουκάκη

Φθινοπωρινά πλατσουρίσματα (Β' τάξη)

Το πρωί που ξεκίνησα για το σχολείο έβρεχε πολύ. Μετά σταμάτησε. Λίγο αργότερα άρχισε να βρέχει με περισσότερη ορμή. Το μεσημέρι όμως άρχισε επιτέλους να φτιάχνει ο καιρός και τότε βγήκε ο ήλιος. Πολλά πουλάκια άφησαν τις φωλιές τους και βγήκαν στο φως.
(Κατερίνα Βαμβούρη)

Στο δρόμο έχει λιμνούλες από το νερό της βροχής. Όταν περνάνε αυτοκίνητα σηκώνουν νερό πίσω τους.
(Γιάννης Κάργας)

Παντού μυρίζει υγρασία. Δεν έχει καθόλου ήλιο και βρέχει πολύ. Όλοι οι άνθρωποι φοράνε χοντρά ρούχα και όσοι πηγαίνουν στη δουλειά τους, μετακινούνται με τα αυτοκίνητα τους.
(Σταμάτης Μορτάκης)

Σήμερα φόρεσα μπότες, μπουφάν αδιάβροχο και πήρα την ομπρέλα μου μαζί. Παρόλα αυτά βράχηκα. Βέβαια δεν έβρεξα τη μπλούζα μου αλλά τα παπούτσια μου. Μετά στέγνωσαν. Την πέμπτη ώρα είχαμε γυμναστική. Η βροχή δε μας επέτρεψε να κάνουμε γυμναστική στην αυλή.
(Βιργινία Ρήγου)

Η αυλή σήμερα είναι γεμάτη νερά, γι' αυτό τα παιδιά κάνουν γυμναστική στην αίθουσα παραστάσεων του σχολείου μας. Στην παιδική χαρά όλα είναι βρεγμένα και γι' αυτό δεν μπορούμε να παίζουμε. Πρόσεξα τα πουλάκια που έκαναν μπάνιο στις λακκούβες της αυλής.
(Ευαγγελία Μικέδη)

Σήμερα έφτασα στο σχολείο με μουσκεμένα ρούχα. Τα παιδιά έμπαιναν μέσα στα νερά της αυλής και τσαλαβουτούσαν.
(Μαρία Μανδάλα)

Σήμερα δε θα βγούμε διάλειμμα στην αυλή. Βρέχει συνέχεια και φυσάει πολύ. Το πρωί που πήγαινα στο σχολείο πέρασε ένας άνθρωπος που φόραγε αδιάβροχα ρούχα, μπότες και κράταγε μια ομπρέλα.
(Βαγγέλης Τουμάζος)

Σήμερα ο ουρανός είναι συννεφιασμένος. Το φως του ήλιου έχει λιγοστέψει. Έχει πολύ κρύο. Τα δέντρα στάζουν από το νερό της βροχής. Πολλά φυτά έχουν κιτρινίσει και τα φύλλα τους βρίσκονται στο χόμα.
(Αγγελική Ντάγκινη)

Τα δέντρα έχουν ξεπλυθεί απ' τη βροχή. Τα φυτά έχουν πει αρκετό νερό. Μυρίζει βρεγμένο χώμα γύρω μας. Οι λακκούβες της αυλής μας γέμισαν νερό.
(Γιασεμή Μονογιούδη)

Σήμερα τα περισσότερα παιδιά φοράνε σακάκια και πολλές μπλούζες. Εγώ δε θα θελα να είμαι στους δρόμους, όταν βρέχει. Θέλω να παίζω ελεύθερα στην αυλή.
(Αργυρούλα Κουνέλη)

Ο καιρός είναι βροχερός και ουρανός γεμάτος γκρίζα σύννεφα. Τα τζάμια της τάξης μου είναι βρεγμένα. Οι περισσότεροι φορέσαμε σκουφάκια και μπουφάν αδιάβροχα.
(Αναστάσης Κούτης)

ΠΑΡΟΙΜΙΕΣ ΓΙΑ ΤΟ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Από το θέρος ως τις ελιές δεν απολείπουν οι δουλειές.

(Αγγελική Ντάγκινη)

Του Σεπτεμβρίου οι βροχές πολλά καλά μας φέρνουν.

Οκτώβρη αν δεν έσπειρες οκτώ σωρούς δεν έκανες.

Νοέμβρης. Ούτε τσοπάνης στα βουνά ούτε ζευγάς στους κάμπους.
(Αργυρώ Κουνέλη)

ΦΘΙΝΟΠΩΡΟ

Το καλοκαίρι πέρασε. Μία καινούργια σχολική χρονιά άρχισε. Το φθινόπωρο έχει μπει για τα καλά και είδη ξεκίνησαν τα πρωτοβρόχια.

Όπως ξέρουμε τα παιδιά αγαπάμε περισσότερο το καλοκαίρι, όμως και το φθινόπωρο είναι μία ωραία εποχή. Οι συγγραφείς το αποκαλούν καλλιτέχνη που ζωγραφίζει το μελαγχολικό αυτό τοπίο. Τα χρώματα του φθινοπώρου είναι το κίτρινο και το καφέ. Αυτή η εποχή έχει τρία παιδιά, δηλαδή τρεις μήνες. Το Σεπτέμβριο, τον Οκτώβριο και το Νοέμβριο.

Το φθινόπωρο τα σύννεφα παίζουν κυνηγητό και η κυρά-βροχή ετοιμάζεται να κατέβει στη γη να ποτίσει τους αγρούς και τους κήπους, να κα-

ταβρέξει τους δρόμους και να πλύνει τις πόλεις. Να λοιπόν γιατί το φθινόπωρο είναι ένας σπουδαίος ζωγράφος! Ζωγραφίζει με τα μακριά του πινέλα κίτρινα φύλλα στα δέντρα, χρυσαφένια σταφύλια στα αμπέλια και αφρισμένα κύματα στις ακρογιαλιές.

Ένας από τους καλούς συνεργάτες του φθινοπώρου είναι ο άνεμος που σφυρίζει τα μαντάτα και σιγοτραγουδά λυπημένα.

Ευχόμαστε τώρα τα παιδιά που θα διαβάσουν αυτή την έκθεση να αλλάξουν γνώμη για το φθινόπωρο, να το αγαπήσουν και να το δουν με άλλο μάτι.

Σέβη και Πάτρα τάξη ΣΤ'

ΑΜΠΕΛΙ - ΣΤΑΦΥΛΙ - ΚΡΑΣΙ

Παίρνοντας αφορμή από το μάθημα της Γλώσσας «Πώς πουλήθηκε μια νταμιτζάνα κρασί», χιώτικο ανέκδοτο, συζητήσαμε στην τάξη για τα σταφύλια, τον τρύγο, το μούστο, το κρασί και άλλα.

Η δασκάλα μας, μας είχε πει πως αν βρεθεί ευκαιρία, θα επισκεφθούμε κάποιο εργαστήριο πατήματος σταφυλιών.

Η επίσκεψη έγινε στις 16 Οκτωβρίου 2003.

Το πρωί ξεκινήσαμε, όλοι οι μαθητές της Γ' τάξης, με το λεωφορείο του Δήμου και σε λίγο είχαμε φτάσει στο σπίτι του κυρίου Λεωνίδα Φακίρη στην Καρδαμάδα.

Ο ιδιοκτήτης μας καλημέρισε και αμέσως μας οδήγησε στο ισόγειο του διώροφου σπιτιού του όπου είχε στημένο το εργαστήριο.

Μόλις μπήκαμε, το βλέμμα μας έπεσε σε πολλά πλαστικά κιβώτια γεμάτα μαύρα σταφύλια.

Ο κ. Λεωνίδας, άρχισε να ρίχνει τα σταφύλια σ' ένα μηχάνημα ό-

που πλένονταν και κομματιάζονταν. Τα κομματιασμένα σταφύλια τα έριξε μέσα σ' ένα δοχείο σαν βαρέλι το οποίο ήταν κατασκευασμένο από ξύλα κάθετα τοποθετημένα, σε απόσταση το ένα από το άλλο, για να τρέχει το ζουμί των σταφυλιών.

Όταν έριξε όλα τα σταφύλια, έβαλε από πάνω δυο πλεχτές πετσέτες και δυο βαριά ξύλα σε σχήμα μισοφέγγαρου. Αμέσως πάτησε ένα κουμπί κι άρχισε να κατεβαίνει σιγά – σιγά το

βαρύ σιδερένιο πιεστήριο, που πίεζε τα σταφύλια. Μετά από λίγο, άρχισε να τρέχει γύρω – γύρω στο βαρέλι ένας χυμός που έμοιαζε με σιρόπι και είχε μια μυρωδιά που σε ζάλιζε.

Όταν τελείωσε το σφίξιμο, ο κ. Λεωνίδας, μας έδειξε ένα γυάλινο σωλήνα που επάνω είχε διάφορους αριθμούς, το γράδο όπως λέγεται.

Αυτό είναι το όργανο με το οποίο μετράμε τους βαθμούς του κρασιού.

Μετρήσαμε λοιπόν το μούστο και είδαμε ότι ήταν 14 βαθμών.

Μάθαμε ακόμα ότι ο μούστος γίνεται κρασί αν είναι πάνω από 13 βαθμούς, διαφορετικά γίνεται ξύδι. Στη συνέχεια μας έβαλαν μούστο σε ποτηράκια και δοκιμάσαμε όλοι. Ήταν πολύ γλυκός και μυρωδάτος.

Φεύγοντας ευχαριστήσαμε το φιλόξενο ιδιοκτήτη, ο οποίος μας πρόσφερε ένα μπουκάλι μούστο, και με το λεωφορείο γυρίσαμε πάλι στο Σχολείο μας.

Με τον μούστο που πήραμε θα φτιάξουμε στην τάξη κρασί και ξύδι. Το κρασί για να γίνει χρειάζεται 40 μέρες.

Στην τάξη ζωγραφίσαμε αυτά που είδαμε και γράψαμε τις εντυπώσεις μας.

Την επόμενη μέρα η δασκάλα μας, μας έφερε να δοκιμάσουμε μουσταλευριά και νόστιμα μουστοκούλουρα.

Μας άρεσε πολύ αυτή η διαφορετική εκδρομή και θα θέλαμε να κάνουμε κι άλλες τόσο ενδιαφέρουσες επισκέψεις..

Οι μαθητές της Γ' τάξης.

ΑΜΠΕΛΙ - ΣΤΑΦΥΛΙ - ΚΡΑΣΙ

Σταφυλοπόλεμος

Σταφυλόρογες οι σφαίρες
Το ντουφέκι μας κλαρί.
Μπαμ και μπουμ αρχίζει η
μάχη
Κάντε πίσω, πίσω εχθροί!
Μπαμ και μπουμ, χαλάει ο
κόσμος
Και τραντάζει η γειτονιά
Σπίτια τζάμια αυλές και δρό-
μοι
Εγεμίσανε ζουμιά
Πίλιτς και πλατς, ρώγα στη
ρώγα
Και φοβέρες και στριγκλιές
Χάλια απ' την κορφή ως τα
νύχια
Οι μικροί πολεμιστές
Το πεδίο πατητήρι
Μούστος βράζει η γειτονιά
Κι ο Σεπτέμβρης ετοιμάζει
Τη μουσταλευριά
Ρένα Καρθαίου (Ζωή Μεγα-
λοοικονόμου Γ' τάξη)

Χιώτικο ανέκδοτο

Η ανάλατη μουσταλευριά

Η κυρά Μαριγώ, η Χιώτισσα, ήθελε να ψήσει μουσταλευριά. Δε θυμόταν όμως αν ρίχνουνε μέσα αλάτι. Ντρεπότανε κιάλας να ρωτήσει τις γειτόνισσες, μην την κοροϊδέψουν.
Και να τι σοφίστηκε.
Βγαίνει έξω από την εξώπορτα της, κάνει πως μυρίζει και λέει στις γειτόνισσες.
Καλέ, ανάλατη μουσταλευριά μυρίζει!
Ήντα λες, καλά τσυρά Μαριγώ; Βάζουν ποτές αλάτι στη μουσταλευριά;
Κούκου, κούκου! Εχοράτεψά σας.

Είντα γίνεται στη Χιο. (Γ.Ι. Κρόκου) Ζωή Μεγαλοοικονόμου Γ' τάξη

Αινίγματα

Περιστέρι μαδημένο
Και στη στράτα πεταμένο
Τι είναι;

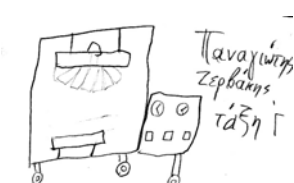
Από στραβόκορμο κλαδί
Κρέμεται κίτρινο φλουρί
Το κρέας του δροσίζει
Το αίμα του ζαλίζει
Τι είναι;

Παροιμίες

Αγάλια αγάλια γίνεται, η α-
γουρίδα μέλι.
Του τρυγητή τ' αμπελουργού,
πάνε χαλάλι οι κόποι.
Πρώτα θεμέλια του σπιτιού,
ψωμί, κρασί και λάδι.
Μήνα που δεν έχει ρο, ρήξε
στο κρασί νερό.
Γιάννης Παντελάρας Γ' τάξη

Σοφά Λόγια

Οίνος ευφραίνει καρδίαν αν-
θρώπου.
Περισσότεροι έχουν πνιγεί
στο κρασί παρά στη θάλασ-
σα.
Δώσε κρασί για να βγει η α-
λήθεια..
Αργυρούλα Χονδρέλη - Ζωή
Μεγαλοοικονόμου Γ' τάξη

Τι μπορούμε να κάνουμε για να γίνει καλύτερος ο κόσμος

Στην τηλεόραση, στα περιοδικά, στις εφημερίδες και σε άλλα μέσα μαζικής ενημέρωσης βλέπουμε συνεχώς την πείνα, τις στερήσεις και την εξαθλίωση που ζουν οι άνθρωποι σε χώρες που έχουν δικτατορικό καθεστώς ή πόλεμο. Θεωρούνται κατώτερες γιατί δεν έχουν τον πλούτο άλλων κρατών. Αντί οι λαοί να προσπαθούν να διατηρήσουν την ειρήνη ασχολούνται με το πώς θα κατακτήσουν άλλες χώρες. Ο κόσμος κινδυνεύει να καταστρα-

φεί.

Πιστεύω ότι πρέπει να προσπαθήσουμε η γη να γίνει όπως στα χρόνια των αρχαίων προγόνων μας. Σίγουρα κι αυτοί πολέμουσαν μα σχεδόν πάντα για να υπερασπιστούν την πατρίδα. Νομίζω ότι εάν ενωθούμε θα υπερνικήσουμε τους πολεμοκάπηλους ηγέτες που το μόνο που τους ενδιαφέρει είναι να κατακτήσουν κι άλλα κράτη. Πρέπει να πείσουμε τους πάντες ότι στον κόσμο υπάρχει δυστυχία και καθή-

κον μας είναι να την αποτρέψουμε, με διαδηλώσεις και με άλλες εκδηλώσεις διαμαρτυρίας και αντίστασης.

Κάποιες οργανώσεις να πηγαίνουν σε αυτά τα εξαθλιωμένα μέρη και να τους παρέχουν τα απαραίτητα είδη πρώτης ανάγκης. Εύχομαι όλα αυτά να πραγματοποιηθούν και επιτέλους ειρήνη και η αγάπη να βασιλεύσουν στη γη.

Κλεοπάτρα Κέφη τάξη ΣΤ΄

Η Εφημερίδα μας

Πολλά σχολεία στον κόσμο έχουν την εφημερίδα τους. Ένα από αυτά είναι και το Ολοήμερο Δημοτικό Σχολείο Θυμιανών, όπου φοιτώ κι εγώ. Η σχολική του εφημερίδα ονομάζεται «Φτερουγίσματα». Σε αυτό το οχτασέλιδο φυλλάδιο δημοσιεύονται εργασίες, μελέτες, ζωγραφιές και φωτογραφίες από τις δραστηριότητες των μαθητών. Είναι ασπρόμαυρη, πολύ ενδιαφέρουσα και στο τελευταίο φύλλο υπάρχει κάποιο σταυρόλεξο ή ακροστιχίδα. Ψυχαγωγεί και κρατά συντροφιά στους μαθητές δεκαέξι χρόνια τώρα. Βγαίνει κάθε δύο μήνες. Φαίνεται τη χαρά των μαθητών όταν την παίρνουν στα χέρια τους και διαπιστώνουν ότι έχει δημοσι-

ευθεί κάποια εργασία ή ζωγραφιά τους. Αυτή την εφημερίδα τη στέλνουμε και σε άλλα σχολεία κι έτσι βλέπουν κι άλλα παιδιά τα δικά μας έργα. Το τελευταίο φύλλο περιλαμβάνει επίσης και ευχαριστήρια στους ανθρώπους που δίνουν ένα μικρό ποσό ως δωρεά στο σχολείο μας. Είναι πολύ φτηνή. Πιστεύω ότι δεν της λείπει κάτι, είναι μία πλήρης εφημερίδα. Εύχομαι να κυκλοφορήσει άλλα τόσα χρόνια!

Κλεοπάτρα Κέφη Τάξη ΣΤ΄

Πριν από δεκαέξι χρόνια πρωτοεκδόθηκε η σχολική μας εφημερίδα. Βγαίνει ακόμα και σήμερα και ονομάζεται «Φτερουγίσματα». Έχει περίπου οχτώ-δέκα σελίδες, όπου

μέσα σε αυτές υπάρχουν ωραία κείμενα: ζωγραφιές, φωτογραφίες κ.α. Βγαίνει κάθε δύο μήνες, από τους μαθητές και από δασκάλους που έχουν δουλέψει σκληρά.

Στην πρώτη σελίδα δείχνει τα περιεχόμενα, ένα ωραίο κείμενο και μια εικόνα σχετικά με το κείμενο. Στις υπόλοιπες σελίδες υπάρχουν ζωγραφιές παιδιών, διάφορα κείμενα που γράφουν τα παιδιά σχετικά με τις εμπειρίες που έχουν περάσει μέσα στο σχολείο και από διάφορες εκδρομές. Επίσης έχει σταυρόλεξα, ανέκδοτα και ευχαριστήρια.

Η εφημερίδα του σχολείου μας είναι πάρα πολύ ωραία.

Βάσω Παρασκευαΐδου Τάξη ΣΤ΄

ΤΙ ΕΙΝΑΙ Η ΔΙΚΤΑΤΟΡΙΑ

(Με την ευκαιρία της επετείου του Πολυτεχνείου)

Μορφή διακυβέρνησης, κατά την οποία ένα πρόσωπο (δικτάτορας) συγκεντρώνει όλες τις εξουσίες, ανατρέποντας βίαια τη νόμιμη κυβέρνηση. Η δικτατορία μπορεί να έχει στρατιωτική μορφή (χούντα). Μια μικρή ομάδα από αξιωματικούς του στρατού καταλαμβάνει με *πραξικόπημα* την εξουσία και σχηματίζει κυβέρνηση.

Στη δικτατορία καταργούνται τα ατομικά και πολιτικά ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ των πολιτών, των οποίων η ζωή αστυνομεύεται. Όσοι αντιδρούν στο καθεστώς, διώκονται και φυλακίζονται. Η πληροφόρηση από τα μέσα ενημέρωσης και τον Τύπο λογοκρίνεται.

Στη σύγχρονη ευρωπαϊκή ιστορία υπήρξαν δικτα-

τορικά καθεστώτα σε πολλές χώρες: Ιταλία (Μουσολίνι), Γερμανία (Χίτλερ), Ισπανία (Φράνκο), Πορτογαλία (Σαλαζάρ).

Η Ελλάδα γνώρισε τη δικτατορία πολλές φορές στον αιώνα μας. Τον Ιανουάριο του 1926 ο στρατηγός Πάγκαλος εγκαθιστά δικτατορία, όπως και ο Ι. Μεταξάς, στις 4 Αυγούστου του 1936. Η πιο πρόσφατη δικτατορία επιβλήθηκε στις 21 Απριλίου 1967. Μετά την πτώση της, τον Ιούλιο του 1974, η Ελλάδα έχει δημοκρατικό πολίτευμα (Προεδρευόμενη ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ).

Γιάννης Μικέδης, Θεοδωρής Κεδίκογλου Τάξη Ε΄

Ευχαριστήριο

Το διδακτικό προσωπικό και οι μαθητές του Ολοήμερου Δημοτικού Σχολείου Θυμιανών, ευχαριστούν θερμά τους παρακάτω, για την ευγενική προσφορά στη μνήμη προσφιλών τους προσώπων και εύχεται η μνήμη τους να είναι αιώνια.

Εισ μνήμη Όλγας Καραμιχάλη
Οικογ. Εμμανουήλ Μαθιούδη
Οικογ. Γεωργίου και Χριστίνας Τιμολόγου
Οικογ. Παντελή Μαθιούδη
Οικογ. Παναγιώτη και Ειρήνης Ζεϊμπέκη
Οικογ. Νίκου και Όλγας Παναγιωτάκη
Οικογ. Κων/νου Τσιμπούκα

Εισ μνήμη Αικατερίνης Αθηναίου
Οικογ. Μιχαήλ Κλαδιά

Εισ μνήμη Γρηγορίου Τουμάζου
Οικογ. Ιωάννη Καρσαμπά
Οικογ. Ελευθερίου Ν. Τουμάζου
Οικογ. Νικολάου Σέρμπου

Εισ μνήμη Θεοδώρου Μίμαρου

Η σύζυγος Μαρία και τα παιδιά Ερμιόνη, Νίκος και Λευτέρης
Η κ. Βίκη Μονογιούδη
Οικογ. Αχιλλέα και Ευρυδίκης Τσούνη
Οικογ. Αλέξη Τσαρδάκα
Οικογ. Ματθαίου Κοντού
Οικογ. Παντελή Μαμαλή

Εισ μνήμη Ιωάννη Φιλίδη

Οικογ. Κων/νου Τσιμπούκα

Εισ μνήμη Μιχαήλ Χαρίτου
Οικογ. Αντωνίου Μανδάλα
Οικογ. Κωστούλας Μούνδρου
Οικογ. Σπύρου Σταυριανού
Οικογ. Σπύρου Μικέδη
Οικογ. Μανώλη Τσίχλα
Οικογ. Γεωργίου Μερούση
Οικογ. Ιωάννη Χονδρέλη
Οικογ. Δημητρίου Κωνσταντά
Οικογ. Ιωάννη Βορριά
Οικογ. Νικολάου Καρρά

Εισ μνήμη Μαρίας Πανέρη
Οικογ. Σταύρου Καφεντζή

Εισ μνήμη Σταματίου Σαμαρά
Οικογ. Ιωάννη και Κάτιας Χαροκοπάκη

Εισ μνήμη Μαρίας Γούλα
Οικογ. Παντελή Σάτρα

Εισ μνήμη Νικολάου Κιτρομυλίδη
Οικογ. Δημητρίου Συρρή

Εισ μνήμη Ανάργυρου Παπαγεωργίου
Οικογ. Ηλία Μεγαλοοικονόμου
Οικογ. Κυριάκου Ζερβού
Οικογ. Σπύρου Ζερβού
Οικογ. Σπύρου Μεγαλοοικονόμου
Οικογ. Εμμανουήλ Τσιμπινού

Εισ μνήμη Μιλτιάδη Τσουμπαριώτη
Οικογ. Κων/νου Μπουρλούκου
Οικογ. Νικολάου Καρρά
Οικογ. Γιάννη Χονδρέλη

Εισ μνήμη Μάριου Φώτη
Ο κ. Σταύρος Φώτης
Ο κ. Μιχάλης Φώτης
Οικογ. Κώστα και Ζωής Μοσχόβη
Οικογ. Κων/νου Τουμάζου
Οικογ. Αντωνίου Κέφη
Οι κριτές Καλαθοσφαίρισης Ν. Χίου
Η Τοπική Επιτροπή Ομοσπονδίας Καλαθοσφαίρισης Ν. Χίου
Οικογ. Αποστόλου Τζιώτη
Οικογ. Πέτρου Μερούση
Οικογ. Παντελή Βάκη
Η κ. Γιασεμή Αφεντή
Οικογ. Γεωργίου Σαρρή
Οικογ. Γεωργίου Μερούση
Οικογ. Νικολάου Τσεκλεβέ
Οικογ. Κυριάκου Πρώκη
Οικογ. Γεωργίου και Μαρίνας Σαραντινούδη
Οικογ. Στεφάνου Μπακλή
Οικογ. Γιάγκου Αφεντή
Ο Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων Δημ. Σχολείου Θυμιανών.

Εισ μνήμη Μανόλη Λουκάκη
Η κ. Ευαγγελία Γιαμού
Η Νομαρχιακή Επιτροπή ΠΑΣΟΚ Χίου

Για την ενίσχυση της Σχολικής Επιτροπής
Οικογ. Σταματίου Σωτηράκη

Έκδοση των μαθητών του
Ολοήμερου Δημοτικού
Σχολείου Θυμιανών
Χίου

Ταχ. Δ/ση
Θυμιανά 82100 Χίος
Τηλ—Fax: 0271-31226
Ηλεκτρονική διεύθυνση
<http://dim-thymian.chi.sch.gr>
Email
mail@dim-thymian.chi.sch.gr

«Αύριο να φέρετε ένα άσπρο τριαντάφυλλο, για να κάνουμε το πείραμα», είπε ο κύριος.

Ψάξαμε όλο το χωριό αλλά δεν βρήκαμε άσπρα τριαντάφυλλα.

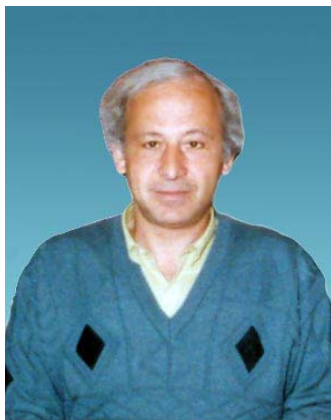
Τώρα φανταζόμαστε ότι η ψυχή του είναι σε έναν ολόανθιστο κήπο με άσπρα τριαντάφυλλα και μας βλέπει από ψηλά.

Στο δάσκαλό μας κ. Μάριο, που έφυγε από κοντά μας και μας άφησε να κάνουμε μόνοι τα πειράματα.

Οι μαθητές της Ε' τάξης

ANTIO...

Αγαπητέ και αλησμόνητε Μάριε.

Πολύ ξαφνικά και αναπάντεχα, έφυγες από κοντά μας. Μεγάλο και δυσαναπλήρωτο το κενό που μας άφησες. Χάσαμε ένα σπάνιο συνάδελφο, ένα ακριβό φίλο, έναν τίμιο συνεργάτη.

Επί 27 χρόνια, ήσουν ο ακούραστος δάσκαλος και εργάτης της παιδείας, που αγάπησε και λάτρεψε τα παιδιά, προσφέροντας σε αυτά όλη σου τη δύναμη και την ενεργητικότητα.

Επί 20 χρόνια υπηρέτησες το χωριό μας, ακούραστος στο καθήκον σου. Γεμάτος ενθουσιασμό δούλεψες για τους μαθητές σου, ετοιμάζοντάς τους ένα καλύτερο αύριο, ένα ανώτερο μέλλον.

Πόνος και οδύνη μας κατέχει όλους. Δεν μπορούμε να πιστέψουμε ακόμη τον απροσδόκητο χαμό σου.

Τα παιδιά μιλούν συνεχώς για τον καλό τους δάσκαλο και οι δάσκαλοι για τον αγαπητό τους συνάδελφο.

Φίλε Μάριε.

Δεν θα σε ξεχάσουμε ποτέ. Θα μείνεις για πάντα στην καρδιά μας.

Ας είναι ελαφρό το χώμα που σε σκεπάζει. Αιωνία σου η μνήμη.

Οι συνάδελφοί σου.

Δείτε τη σελίδα μας
στο Ίντερνετ

<http://dim-thymian.chi.sch.gr>

Στη μνήμη του Μάριου Φώτη

Ευχαριστούμε για τις γνώσεις που πρόλαβες να δώσεις στα παιδιά μας. Ας αναπαυθεί η ψυχή σου κοντά στο Θεό και ας γίνει σκέπη να τα προστατεύει..

Σύλλογος Γονέων και Κηδεμόνων
Δημοτικού Σχολείου Θυμιανών